

C/2024/6402

4.11.2024 г.

**Преюдициално запитване от Landesarbeitsgericht Niedersachsen (Германия), постъпило на 10 юли
2024 г. – NTH Haustechnik GmbH/EM**

(Дело C-484/24, NTH Haustechnik)

(C/2024/6402)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesarbeitsgericht Niedersachsen

Страни в главното производство

Ищец: NTH Haustechnik GmbH

Ответник: EM

Преюдициални въпроси:

- 1) В случай че при изпълнението на функциите си съдят извършва самостоятелна дейност по обработване, която попада в обхвата на член 6, параграф 1, буква д) и член 6, параграф 3 от ОРЗД⁽¹⁾, отговарят ли разпоредбите на член 92 от GG и на членове 138, 286, 355 и сл. от ZPO на изискването за законоустановеност, което следва от член 8, параграф 2 и член 52, параграф 1 от Хартата, и от член 5, параграф 1, буква в) от ОРЗД, ако дейността по обработване при изпълнението на съдебните функции е свързана с намеса в основни права на една от страните или на трето лице?
- 2) а) Може ли при обработването на данни, и по-специално на лични данни, национален съд да се позове на обстоятелството, че това обработване му е разрешено на основание член 17, параграф 3, буква д) от ОРЗД, или единственото основание за дейност по обработване при изпълнението на съдебни функции са членове 6 и 9 от ОРЗД?
б) Ако член 17, параграф 3, буква д) от ОРЗД по принцип може да бъде правно основание за дейност по обработване при изпълнението на съдебни функции,
аа) важи ли това и в случаите, в които първоначалното събиране на тези данни не е извършено по законосъобразен начин от едната страна в производството или от трето лице?
бб) води ли, в съответствие с общо приложимия принцип на добросъвестност (член 5, параграф 1, буква а) от ОРЗД), обработването на първоначално незаконосъобразно събрани данни до ограничаване чрез вторичното право на обработването при изпълнението на съдебни функции в смисъл, че член 17, параграф 3, буква д) от ОРЗД да е приложим само при определени условия или в определени граници?
вв) трябва ли разпоредбата на член 17, параграф 3, буква д) от ОРЗД да се разбира в смисъл, че е изключена забрана съдят да използва първоначално незаконосъобразно получени данни — т.е. че тези данни трябва да се използват от съда — винаги, когато първоначалното събиране на данни не е извършено по прикрит начин и е използвано, за да се докаже умишлено неизпълнение на задължения?
- 3) Независимо дали обработването на данни при изпълнението на съдебни функции попада в обхвата на член 17, параграф 3, буква д) от ОРЗД или на член 6, параграф 1, буква в), респ. д), член 6, параграф 3 и член 9 от ОРЗД, или на други разпоредби от правото на Съюза:

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 2016 г., стр. 1).

- а) трябва ли необходимостта съдилищата да извършват цялостна проверка на пропорционалността и да претеглят критериите да се изведе от предвидените в правото за защита на данните принципи на необходимост и свеждане на данните до минимум съгласно член 52, параграф 1, второ изречение от Хартата и член 5, параграф 1, буква а) от ОРЗД, по-специално по отношение на обработването на данни, които първоначално са били събирани или съхранявани незаконосъобразно?
- б) Какви последици има член 5, параграф 1, буква д) от ОРЗД, който предвижда, че лични данни могат да се съхраняват за период, не по-дълъг от необходимото за целите, за които се обработват, върху последващата дейност по обработване на данни, извършвана при изпълнението на съдебни функции, и по-специално в случаите, когато:
- първоначалното събиране на данни е служело на различни цели, или
  - първоначалното незаконосъобразно събиране на данни е извършено отдавна, или
  - незаконосъобразното съхранение е продължило дълго време, или
  - незаконосъобразното събиране на данни се отнася до данни, които са били съхранявани — евентуално незаконосъобразно — преди дълго време, или
  - органът или лицето, който/което събира или обработва данните, се е задължил/о едностранно или по силата на индивидуален или колективен трудов договор да ги изтрие в определен срок, но не е направил/о това?
- в) Следва ли от правото на Съюза, и по-специално от член 8 от Хартата и от член 6, параграф 1, буква в), респ. д), член 6, параграф 3 и член 9 от ОРЗД, че националният съд може да използва получени в нарушение на правата на личността доказателства само ако страната, която носи тежестта на доказване, има оправдан интерес, който надхвърля обикновения интерес на доказване, или правото на Съюза не предвижда такива изисквания, така че е задача на националния правен ред да установи правила в това отношение?
- г) Следва ли от член 47, втора алинея от Хартата, който гарантира правото на ефективни правни средства за защита, и по-специално на справедлив съдебен процес, съгласно което страните в гражданското производство по принцип трябва да са в състояние да обосноват в достатъчна степен целта на своята правна защита и да докажат, че обработването от съда на незаконосъобразно събрани от работодателя лични данни на служителя ищец може да се приеме в тесен смисъл за нецелесъобразно и непропорционално само ако се окаже, че събирането на данни съгласно правото на Съюза е тежко нарушение на членове 7 и 8 от Хартата и ако налагането на работодателя на други възможни санкции (напр. на задължение за обезщетение по член 82 от ОРЗД или на административни наказания „глоба“ или „имуществена санкция“ по член 83 от ОРЗД) е напълно недостатъчно, или обработването може да бъде нецелесъобразно и непропорционално дори и при наличие на други, не толкова тежки нарушения на разпоредбите за защита на данните при първоначалното събиране на данни?
- д) Трябва ли, когато решава дали да използва първоначално събраните от едната страна или от трето лице данни в дейността по обработване на данни при изпълнението на съдебните си функции, съдът да вземе предвид дали лицето, което събира данните, е спазило задълженията си за предоставяне на информация по член 13 от ОРЗД? Ако отговорът на този въпрос е утвърдителен, при какви условия и по какви критерии съдът трябва да вземе предвид това?
- е) Включва ли и личните данни на трети лица изискването при обработването на лични данни съдът да спазва ОРЗД и Хартата на основните права на Европейския съюз? Как евентуално нарушение на разпоредби за защита на данните, извършено по отношение на трети лица при първоначалното събиране на данни, се отразява на последващото обработване на данни при изпълнението на съдебни функции в спор между две страни? Може ли едната от страните да се позове на нарушение, което е извършено по отношение не на нея, а на трети лица, или това не е възможно?